Sfaturi catre miri - brosura

In romaneste
de
PR. D. FECIORU

EDITURA INSTITUTULUI BIBLIC
BUCURESTI, 1942

Pagini alese din Sfinții Părinți
Nr. 16

Sfaturi catre miri

Din seara nunții în care o vei primi pe mireasa ta în camera de mire, primeşte-o ca pe o statuie şi chiar de atunci să învețe să fie cumpătată, blândă şi să trăiască cinstit; de la început chiar, de cum păşeşte pragul casei tale, să calce în picioare dragostea de bani. Să o înveți să fie înțeleaptă, să o înveți să nu-şi atârne aurării de urechi, nici împrejurul gâtului, nici pe pereții casei; sa nu dorească haine țesute cu fir de aur şi nici obiecte de lux.

Podoaba ei să fie strălucitoare, dar strălucirea să nu fie o insultă. Acestea toate să fie lăsate celor nechibzuiți; tu însă împodobeste-ți casa cu multa cuviință, mirosind mai degrabă de înfrânare decât de parfumuri. Două lucruri vor rezulta de aici. Intâi nu se va mâhni mireasa, când, după terminarea nunții, se vor trimite înapoi fiecăruia hainele țesute cu fir de aur şi vasele cele de argint; al doilea, mirele nu se va mai îngriji de pierderea şi de paza celor adunate.

După aceasta, după ce se va fi terminat toată desfătarea zilei de nuntă, ia-ți mireasa ta, formează-o bine, întinzând pentru multă vreme simțul de pudoare şi nu căuta să stingi acest simț degrabă. Căci chiar dacă fata ar fi lipsită de acest simț, totuşi ştie să tacă până la o vreme, sfiindu-se de bărbat şi surprinsă de noile împrejurări în care intră. Aşa dar să nu strici repede acest simț de pudoare, după cum fac bărbații cei desfrânați, ci prelungeşte-l pentru multa vreme, căci de mare folos îți va fi acesta. Niciodată nu te va cârti şi nici nu te va mustra pentru cele ce ai hotărît.

Prin urmare legiuieşte totul în acea vreme, în care simțul pudorii, ca un frâu pus sufletului, nu te lasă sa te mustre sau să cârtească de cele ce faci. Când oare este un timp mai potrivit de a forma femeea ca acela în care se sfieşte de bărbat, se teme şi se ruşinează? Atunci pune-i cuvin¬tele înțelepciunii, căci le primeşte sufletul ei; aşează-i cea mai frumoasă dispoziție sufletească, adică simțul pudoarei.

Dar dacă voieşti îți pot da şi un exemplu cum trebue să vorbeşti cu ea. Dacă Pavel nu s-a sfiit de a spune : „Nu vă lipsiți unul pe altul de îndatoririle conjugale” (I Coririteni, VII, 5) şi rostea cuvintele către femei măritate, dar rnai bine zis nu către femei măritate, ci către suflete duhovniceşti, cu atât mai mult eu nu mă voi feri de a o spune.

Ce trebue dar să-i vorbească ei mirele ? Cu multă dragoste să-i spună : „Eu, copilă, te-am luat tovarăşă de vieaţă şi te-am adus ca să-mi fii păr¬taşă în treburile cele mai de cinste şi mai de nevoie, anume facerea de copii şi purtarea de grijă a casei. Ce te rog dar pe tine ?” — Dar înainte de a întreba aceasta, vorbeşte-i de dragoste, căci nimic nu ajută atâta pentru a convinge pe ascultător ca să primească cele spuse decât ştiind că i se vorbeşte cu multă dragoste. Cum îi va arăta însă dragostea ? Dacă îi va spune: „Am avut putinţa să mă căsătoresc şi cu altele şi mai bogate şi de neam mai strălucit, totuşi nu le-am ales pe acelea ci pe tine, am îndrăgit caracterul tău, blândeţea ta, înţelepciunea ta”. Cu aceste cuvinte pregăteşte îndată calea cuvintelor cu privire la o vieaţă înţeleaptă, şi blamează, pe ocolite, bogăţia.

Căci dacă fără nicio pregătire vei vorbi contra bogăţiei va fi supărător ; dar dacă te foloseşti de un prjlej potrivit, le reuşeşti pe toate. Atunci i se va părea ei că faci acest lucru spre a o apăra şi nu-i vei părea ei ca un om aspru, neplăcut şi chiţibuşar. Când însă vei lua prilej de vorbă chiar din cele ale ei, se va bucura. Aşa dar îi vei spune — căci este nevoie să reiai vorba începută — „Am avut putinţa să iau soţie bogată şi avută, dar n’am voit. Pentru care pricină oare ? Nu la întâmplare şi nici în zădar, ci am fost învăţat eu bine că bogăţia nu este nicio avere, ci lucru de dispreţuit, care se află şi la tâlhari şi la femeile desfrânate şi la jefuitorii de mor¬minte.

Pentru aceasta, lăsându-le pe toate celelalte, am venit către virtutea sufletului tău, pe care o prefer faţă de tot aurul, deoarece o fată tânără, pricepută şi liberă, care se îngrijeşte de evlavie preţuieşte tot atât de mult cât toată lumea. Pentru aceasta m’am îndrăgostit de tine, şi te iubesc şi te pun mai presus de sufletul meu. Viaţa prezentă nu este nimic; doresc şi mă rog şi fac totul ca astfel să ne învrednicim să petrecem viaţa prezentă încât şi acolo, în viaţa viitoare, să trăim tot împreună cu multă slobozenie.

Timpul de aici de pe pământ este scurt şi trecător; dar dacă ne vom învrednici să petrecem viaţa de aici bine plăcând lui Dumnezeu, vom fi totdeauna, cu mai multă plăcere, şi cu Hristos şi noi doi împreună. Eu dintre toate am preferat dragostea ta şi nimic nu mi-i atât de greu şi de supărăcios decât ca să mă cert vreodată cu tine. Chiar dacă ar trebui să pierd totul, chiar dacă aş ajunge cel mai sărac dintre oameni, chiar dacă aş suferi cele mai grele primejdii, chiar, dacă aş pătimi ori şi ce, mie toate îmi vor fi cu putinţă de suferit şi uşoare, atâta timp cât noi ne vom înţelege unul cu altul.

Copiii chiar atunci îmi vor fi dragi, când tu te vei purta drăgăstoasă faţă de mine. Va trebui dar ca şi tu să faci la fel”. — Adă apoi şi cuvintele Sf. Scripturi în sprijinul tău, deoarece Insuşi Dum¬nezeu vrea ca dragostea să fie între voi. Ascultă ce zice scriptura: „Pentru aceasta va lăsa omul pe tatăl său şi pe marna sa şi se va lipi de femeea lui”. (Efeseni, 31). — „Să nu fie între noi, continuă tu cuvântul tău, niciun prilej de micime su¬fletească. Piară banii, mulţimea slugilor, cinstea dela cei străini; eu în locul acestora toate prefer dragostea ta”.

Aceste cuvinte oare nu vor fi mai dorite de femeie decât aurul şi decât bogăţiile ? Să nu te temi că fiind iubită se va obrăznici cu tine ; nu, ci dimpotrivă, mărturiseşte că o iubeşti, în adevăr femeile desfrânate, care sunt lângă un bărbat, iar mâne cu altul, negreşit că s’ar obrăznici când ar auzi astfel de cuvinte; dar o femeie liberă, o fată nobilă, niciodată nu se va obrăznici auzind aceste cuvinte, ci cu atât mai mult se va pleca.

Arată că îți place mult să stai împreună cu ea, şi de dragul ei vrei să fii mai bine acasă decât în oraş. Prefer-o tuturor prietenilor şi chiar copiilor ce ți-a dat; iar pe copii iubeşte-i tot de dragul ei. Dacă face ceva bun, laudă-o şi admir-o ; dacă greşeşte ceva, lucru ce se întâmplă celor tinere, sfătueşte-o si atrage-i luarea aminte. Defăima necontenit banii şi luxul şi dă-i a înțelege că podoaba unei femei este aceea care vine dela modestie şi dela cinste; învaț-o continuu cele de folos.

Rugăciunile voastre să fie în comun ; fiecare să meargă la biserică, iar acasă bărbatul să întrebe pe femee şi femeea pe bărbat asupra celor spuse sau citite acolo. Dacă cineva este sărac să ia ca exemplu pe bărbații sfinți, pe Pavel, Petru, cari au fost mai slăviți decât împă¬rații si bogații, cu toate că şi-au petrecut viața în foame şi sete. Invață-o că nimic nu este mai înfricoşător în cele ale vieții decât numai a nu trăi după voia lui Dumnezeu.

Dacă vrei să dai mese şi ospețe nu chema pe nici un om fără ca¬racter, pe nici un om necuviincios; şi dacă vei găsi pe vreun sărac sfânt, putând ca să binecuvinteze casa voastră, putând cu păşirea picioarelor sale să aducă toată binecuvântarea lui Dumnezeu, pe acela chiamă-I.

Să spun încă şi alta ? Nimeni dintre voi să nu se grăbească să se însoare cu una mai bogată decât ei, ci mai bine cu una cu mult mai săracă. Căci fiind mai bogată, nu va aduce atâta prilej de plăcere cu banii ei, câtă ură şi insultă, prin faptul că ea va cere mai mult decât a adus, va pretinde lux, va da drumul la cuvinte supărătoare şi la sudălmi.

Căci poate va zice: „încă n'am cheltuit nimic din ale tale, sânt îmbrăcată încă cu lucrurile mele, din acelea pe care părinții mei mi le-au dăruit". Ce spui, femee ? Incă ale tale porți ? Care lucru este mai dureros oare decât acest cuvânt ? Trupul nu mai este încă al tău, iar banii sunt ai tăi ? După căsătorie nu mai sunteți două trupuri, ci sunteți un singur trup, iar averile două şi nu una ? O, poftă a banilor! Ați ajuns amândoi un om, o ființă şi încă spui: „ale mele"?

De diavol a fost introdus acest cuvânt blestemat şi spurcat. Dumnezeu a făcut comune pe toate cele ce sunt mai necesare decât banii, iar banii nu sunt comuni ? Nu este cu putință să spui: „Lumina mea, soarele meu, apa mea". Toate cele mai de preț ne sunt comune, iar banii nu sunt comuni ? Să piară de mii de ori banii, dar mai vârtos nu banii, ci voința care nu ştie să se folosească de bani, ci îi preferă în locul tuturora.

Invață acestea împreună cu altele, dar cu multă dragoste, pentru că sfătuirea virtuții, în ea însăşi, este tristă. Şi mai cu seamă față de o copilă simplă şi tânără, când îi vorbeşti de un trai înțelept şi cinstit, fă-o cu multă dragoste. Şi mai ales îndepărtează din sufletul ei : „al meu" şi „al tău". Dacă va spune : „Cele ale mele", spune-i: „Pe care le numeşti ale tale, căci nu ştiu ; eu nu am nimic al meu; cum dar spui : cele ale mele, când toate sunt ale tale ?" Dăruieşte-i ei acest cuvânt. Nu vezi că acest lucru îl facem cu copiii ? Când un copil smulge ceva din cele ce ține în mână, şi vrea să ia şi celălalt lucru, i-l dăm şi zicem: „Da, şi acesta este al tău şi acela".

Aceasta să facem şi cu femeea, căci judecata ei este mai copilăroasă. Dacă va zice : „Cele ale mele", spune: „Toate sunt ale tale, şi eu sunt al tău". Nu este cuvânt de linguşire, ci de multă pricepere. Astfel vei putea îndepărta mânia ei şi să-i stingi întristarea. Spune-i deci astfel: „Şi eu

sunt al tău, copilă. Acest lucru m'a sfătuit Pavel zicând: „Bărbatul nu este stăpânul corpului său, ci femeea" (I Corinteni, 7, 4). Dacă eu nu am stăpânire asupra corpului meu, ci tu, atunci cu atât mai mult ai stăpânire şi asupra banilor". Vorbind acestea ai linisti-o, ai stins flacăra, ai ruşinat pe diavol, ai făcut-o roabă, dar mai degrabă sclavă cumpărată cu bani; cu cuvintele acestea ai legat-o. Astfel, din cele ce tu grăeşti, învaţ-o să nu zică niciodată: „al meu" „al tău".
Niciodată să nu-i vorbeşti la întâmplare, ci cu mângâiere, cu cinste şi cu multă dragoste.

Cinsteşte-o pe ea şi nu va avea trebuință să fie cinstită de alții, nu va avea trebuință să fie slăvită de alții, căci se bucură de cinstea şi slava, care vine de la tine. Prefer-o înaintea tuturora, din pricina tuturor însuşirilor ei şi pentru frumusețe şi pentru pricepere, şi laud-o. Astfel vei convinge-o să nu dea atenție la nici un străin, ci va râde de toți ceilalți. Invaţ-o frica de Dumnezeu şi vor curge toate ca dintr'un izvor, iar casa ta va fi plină de mii de bunătăți. Dacă vom căuta cele nepieritoare, atunci vom dobândi şi pe cele pieritoare, căci spune Scriptura: „Căutați mai întâiu împărăția lui Dnmnezeu şi toate celelalte se vor adăuga vouă". (Matei, 6, 33).